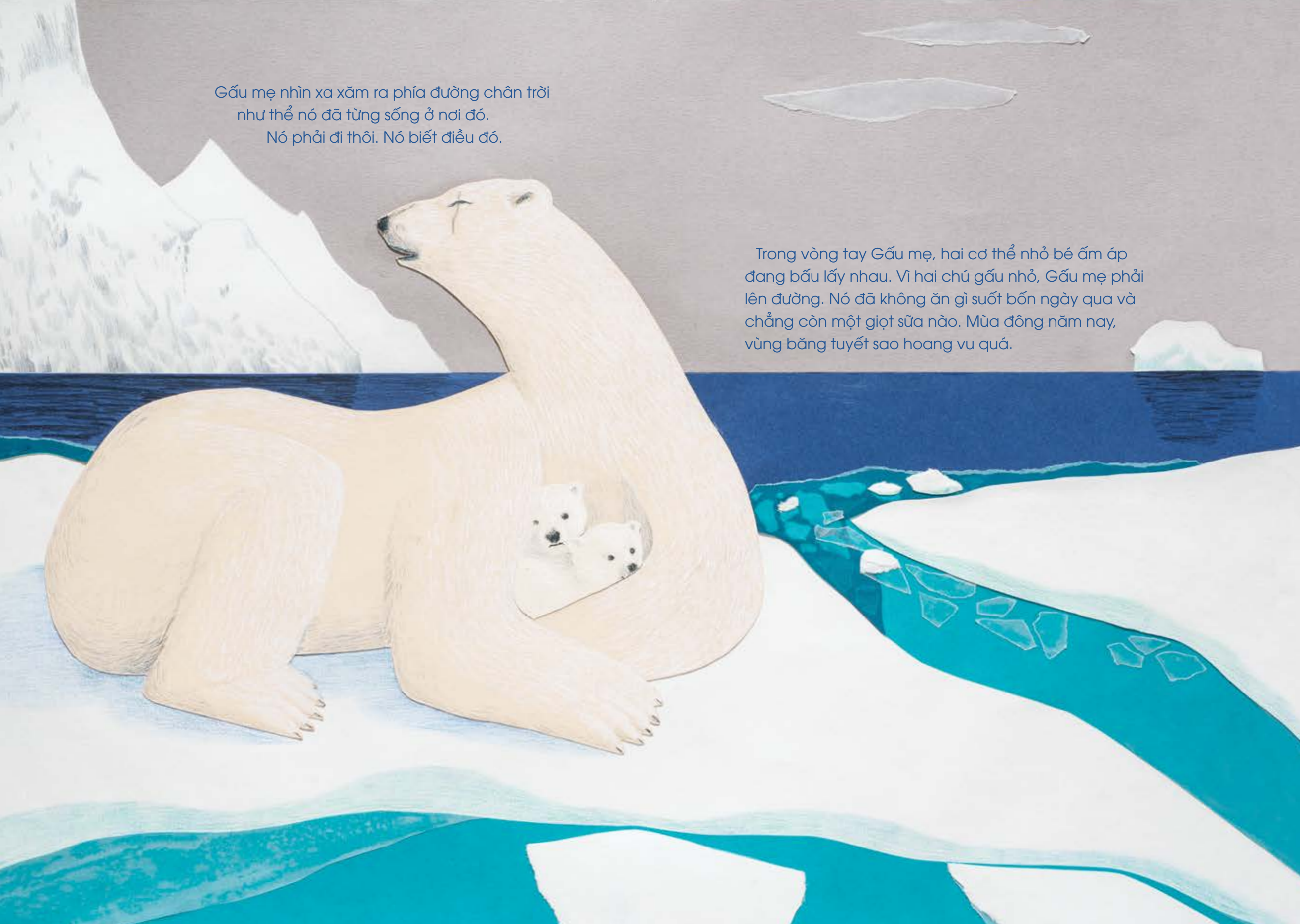

Gấu mẹ nhìn xa xăm ra phía đường chân trời
như thể nó đã từng sống ở nơi đó.
Nó phải đi thôi. Nó biết điều đó.

Trong vòng tay Gấu mẹ, hai cơ thể nhỏ bé ấm áp
đang bầu lấy nhau. Vì hai chú gấu nhỏ, Gấu mẹ phải
lên đường. Nó đã không ăn gì suốt bốn ngày qua và
chẳng còn một giọt sữa nào. Mùa đông năm nay,
vùng băng tuyết sao hoang vu quá.

Cô bé Xa-xki rất thích món xúp mẹ nấu.
Nhất là khi có những miếng thịt thơm ngon nổi lên
trong bát xúp, trông giống hệt những tảng băng trôi.
Xa-xki cảm nhận từng làn hơi ấm tỏa xuống cổ họng.

Xa-xki đang chờ bố đêm nay đi câu về. Nó sẽ nhắc bố
nhớ lời hứa với mình. Lời hứa mà cô bé đã phải đợi đến
sinh nhật tám tuổi.

Chính là hôm nay.

A polar bear is walking across a vast, white, snowy landscape. The ground is covered in snow and has several cracks running across it. In the background, there are large, jagged pieces of ice floating in a dark blue sea. The bear is walking towards the left, leaving a trail of footprints behind it. The overall scene is a cold, arctic environment.

Gấu mẹ lên đường, lòng nó thất lại.
Nó bước những bước dài nặng trĩu.
Ánh mắt Gấu mẹ đang dò xét,
mong tìm được con hải cẩu nào đó,
nhỏ thôi cũng được.

Cơn đói giày vò Gấu mẹ, nhưng
nó biết mình phải đi xa hơn nữa.

Cuối cùng thì
bố của Xa-xki
đã về.

- Chúc mừng
sinh nhật con yêu!

- Hôm nay, con được đi câu một mình rồi bố nhé!
Bố đã hứa thế mà.

Bố nó mỉm cười.

- Đồng ý, nhưng con nhớ
đừng đi xa quá túp lều
đầu tiên nhé. Để bố
còn nhìn thấy con.

Xa-xki mặc quần áo hồi lâu.

Cô bé hứa sẽ thật cẩn thận.

Cô bé ôm hôn bố mẹ
rồi nhanh chóng rời đi.